

Kada sam danas došao u školu, očekivao sam potpuno normalan sat Hrvatskog. No, kada sam ušetao u učionicu, zatekla me čajanka. U početku nisam znao što se događa, no kada sam malo razmislio odmah sam znao da ćemo danas razgovarati o Marcelu Proustu i njegovom djelu U potrazi za izgubljenim vremenom. Na stolu u učionici dočekao me raznovrstan izbor čajeva te kolačići madeleine. Naime, u knjizi autor svaki put kada pije lipov i jede kolačiće vraća se u svoje djetinjstvo, jer je kao mali volio umakati madeleine kolačiće u čaj. Stvarno mi se sviđjelo to što smo i mi uspjeli probati taj kolačić i na neki način osjetiti dio knjige. Ovom sam aktivnošću definitivno više zapamtio o djelu i autoru nego što bih to učinio na „normalnom“ satu. Danas sam se stvarno zabavio i opustio, no u isto vrijeme dosta toga naučio i zapamtio. (Jan Šarko, 4. b)

Na današnji datum, 23.11.2022. dočekala nas je u učionici profesorica hrvatskog jezika Željka Orban s jednim ugodnim i originalnim iznenađenjem. Naime, riječ je o jednoj jutarnjoj čajanki po izboru u sklopu obilježavanja 100. obljetnice smrti Marcela Prousta. Čaj je Prousta podsjećao na mladost te smo i mi porazgovarali o našem djetinjstvu uz ukusne kolačiće mala madeleine. Dotaknuli smo se još nekoliko obilježja Prousta i njegovog djela Combray i poslušali kratku interpretaciju ulomka iz naše čitanke. Čaj nas je ugodno razbudio i oduševio, a profesorica je odradila odličan posao u motiviranju nas za nastavu. Nadam se da ćemo ove godine imati još sličnih aktivnosti, kada ih već nismo imali u zadnje tri godine. Također, lijepo se bilo prisjetiti nama značajnih stvari, događaja i persona iz našeg djetinjstva. (Max Pavlica, 4. b)

Danas, 23.11.2022. ustala sam se i krenula u školu, kao i svaki dan. Krenula sam na vrijeme jer na Hrvatski nikada ne smijemo kasniti. Očekivala sam normalan dan i normalan blok-sat Hrvatskog, kao i svaki. Došla sam u razred i dočekalo me toliko ugodno iznenađenje da sam prvo pomislila da je to neka šala i da će profesorica reći: „Hajde, sada vadite olovke i gumice, pišete test!“. No, to se nije dogodilo. Imali smo čajanku kako bismo obilježili 100 godina smrti francuskog romanopisca Marcela Prousta. Uživali smo u čaju, keksima i preukusnim francuskim kolačićima koji se madeleine. Tijekom sata razgovarali smo o nekim događajima koji nas vraćaju u prošlost, odnosno djetinjstvo. Baš kao i Proust, prisjećali smo se djetinjstva ispijajući čaj. Ovaj sat i dan ostat će mi u jednom lijepom sjećanju i nadajmo se da će se opet ponoviti, ako budemo u prilici. (Sara Škiljić, 4.b.)

Danas smo svi očekivali regularnu nastavu Hrvatskoga jezika, ali na naše iznenađenje na stolovima su se nalazili keksi madeleine i čaj. Dok smo mi degustirali čaj i kolačiće, razrednica Željka Orban nam je pričala kako se Marcel Proust prisjećao djetinjstva dok je jeo kolač umočen u lipov čaj. Ovaj sat mi se jako sviđio jer je sve bilo ukusno, a još ukusnije zbog hladnoće vani. U budućnosti bih definitivno htio ponoviti ovakvu aktivnost i malo predahnuti od regularne nastave. Na satu smo zaključili kako se svi volimo prisjećati lijepih događaja iz prošlosti, a ovaj sat će definitivno biti jedan od takvih događaja. (Leon Despotović, 4. a)

U TRAGANJU ZA IZGUBLJENIM VREMENOM - COMBRAY

Marcel Proust

...MAJKA VIDJE DA MI JE HLADNO I PONUDI DA PROTIV SVOG OBIČAJA POPIJEM MALKO ČAJA...



... ALI U ISTOM ONOM TRENUTKU KAD MI JE GUTLJAJ ČAJA... DOTAKAO NEPCE, JA UZDRHTAH...



...PREPLAVILO ME NEKO DIVNO UŽIVANJE KOJE SE POJAVILO BEZ IKAKVE VEZE S BILO ČIME OKO MENE...



... ODLOŽIH ŠALICU PA SE OBRATIH SVOME DUHU... I TAD MI NAJEDNOM PRED OČIMA ISKRSNE USPOMENA...



...TAJ OKUS PRIPADA KOMADIĆU MADELEINE KOJI MI JE U COMBRAYU... DAVALA TETKA LÉONIE KADA BI UŠAO U NJEZINU SOBU DA JE POZDRAVIM...



...ČIM SAM PREPOZNAO OKUS... ODMAH SE POJAVI I STARA, SIVA KUĆA ... U KOJOJ JE BILA NJEZINA SOBA... A S KUĆOM SE POJAVE GRAD...



... TAKO SU MALI DOMOVI, CRKVA...SVE ŠTO IMA OBLIK I ČVRSTOĆU, I GRAD I VRTOVI, IZAŠLI IZ MOJE ŠALICE ČAJA.